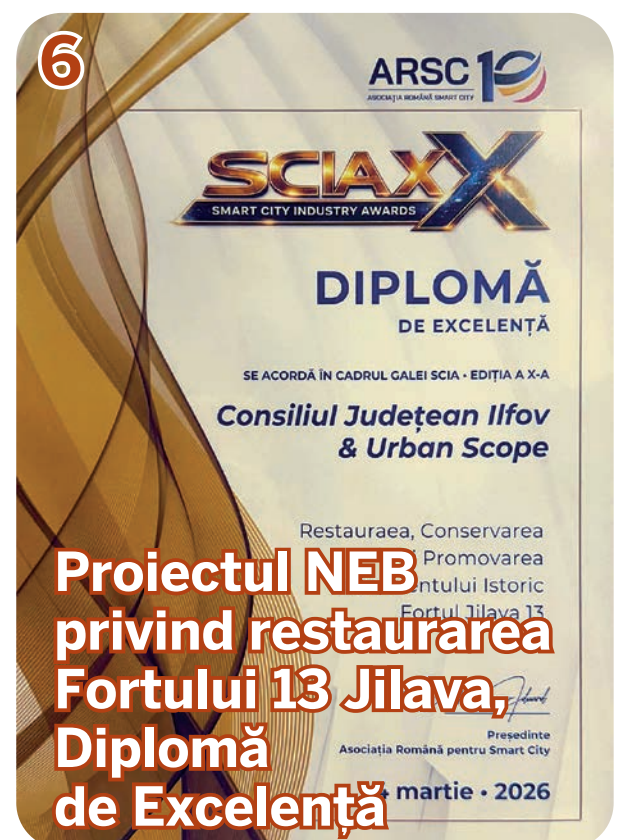

condeie Ilfovene

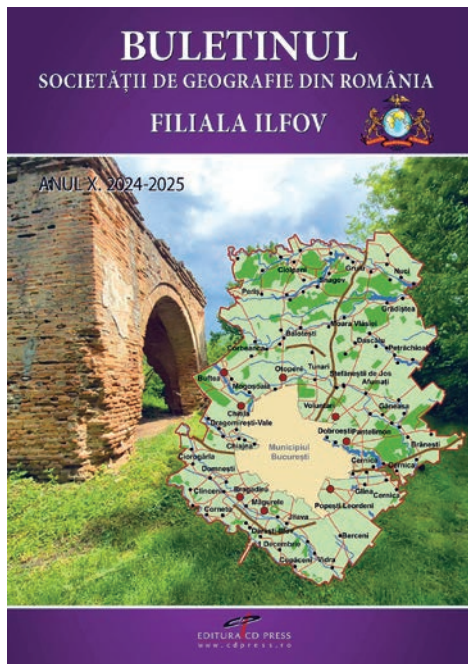
Nr. 103 | aprilie 2026 | Publicație de cultură

Din publicistica ilfoveană Buletinul Societății de Geografie din România, Filiala Ilfov

În peisajul primăvăratic, cu o bogată zestre florală multicoloră, a apărut recent, o „corolă” remarcabilă care strălucește cu gentilețe pe arena publicisticii ilfovene. Este BULETINUL SOCIETĂȚII DE GEOGRAFIE DIN ROMÂNIA, FILIALA ILFOV (Anul X – 2024-2025).

Mai mult decât altădată, din paginile mărinimoase, se degajă adieri sugestive de pricepere marcantă și suflet fecund de evident profesionalism. Este o lucrare științifică aparte, cu un conținut valoros, având o bogăție impresionantă de lucrări complementare (hărți, grafice, diagrame, tabele, fotografii) realizate cu pricepere admirabilă de „specialiști” capabili, care completează textul cu evidentă pertinentă. Autorii sunt personalități didactice marcante din învățământul ilfovean. Dar, pentru a întregi și a da mai multă strălucire și coloratură specială peisajului livresc, suntem onorați cu prezența numelor unor personalități deosebite din învățământul universitar care respiră în sanctuarul științelor geografice: Octavian Măndruț – un proeminent „ilfovean” prin adopție, Corneliu Iațu – președintele Societății de Geografie din România și Ionuț Săvulescu, persoane care manifestă impresionate considerații și deosebit respect pentru studiile geografice din județul nostru. O analiză cu meticulozitate eminentă, deduce faptul că, în mare parte, este o lucrare de autor, având ca „general formator” pe doamna prof. dr. Cristina Petre Ghiță - inspector școlar general adjunct în cadrul I.S.J. Ilfov, atât prin preocupările și interesele însușite, cât și prin amprenta rânduită cu responsabilitate pe suprafața multor pagini. În acest fel, dumneaei își onorează și nu-și dezmente abilitățile ieșite din comun, volubilitatea nemaipomenită, determinarea desăvârșită și pasiunea de excepție pe care le manifestă și pe această cale. În apropiere au venit numeroși colegi, în mod deosebit Marius Ovidiu Sebe, care au contribuit definitiv la întregirea unui volum apreciabil (120 de pagini). În acest fel se răspunde unui deziderat subiectiv, de manifestare a capacităților creatoare a multor colegi și prin scris. În același timp, suntem

impresionați plăcut de participarea prețioasă, ca semnatari ai unor pagini din Buletin, a unor „negeografi”. Salutăm, în primul rând, cu deosebită grațitudine, prezența doamnei prof. Adriana Stoica – inspector școlar general al I.S.J. Ilfov, care vede geografia ca „un mod de a înțelege lumea”, precum și a doamnei prof. dr. Daniela Barbu - inspector școlar. Totodată remarcăm și prezența altor „colegi de volum” care, fie că aparțin, ca profesioniști, altor specialități onorabile, dar au găsit aici un spațiu concordant cu preocupările lor, fie că sunt elevi de liceu, posibil viitori geografi.

La o privire superficială, s-ar putea crede că este o lucrare „îngustă” care se adresează doar unui anumit segment de persoane, cele de cultură și de interes geografic. Dar, în realitate, adevărul e cu totul altul. Sunt aspecte interesante pentru un evantai larg de cititori, care se găsesc ca formație profesională de mare diversitate, care respiră cu încântare aerul înviorător de pe cuprinsul plaiurilor ilfovene. În acest context, o asemenea lucrare de remarcabilă valoare formativă, n-ar trebui să lipsească din inventarul nici unei școli din județul nostru. În același timp, este de preferat să o aflăm la loc vizibil, în bibliotecile tuturor instituțiilor de la nivelul conducerii județului, apoi, în toate primăriile ilfovene, în bibliotecile locale și centrale... Dar, neapărat, acest buletin special, trebuie recomandat și celor care nu văd în acest teritoriu, aspecte caracteristice, de deosebită originalitate și se precipită cu agitația unor opinii „deștepte” (mai mult pentru a se afla în treabă), în legătură cu eventuale schimbări teritoriale care ar răspunde doar unor interese de grup, neilfovene. În fața unor asemenea agresivități teoretice, se impune evidențierea identității teritoriale a meleagurilor din frumoasa centură a Capitalei (cea ce geografii o fac cu disponibilități evidente), cu preocupări și interese specifice, problema fiind mult mai vastă, mai complexă față de o abordare simplistă.

Este de menționat și faptul că alături de cei care au pus suflet vibrant în paginile acestei lucrări deosebite, este și Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Acest Buletin al Societății de Geografie din România, Filiala Ilfov, este un adevărat Buletin de Identitate geografică a acestor teritorii, care trebuie privit ca o icoană a sufletelor noastre. ■

Nică D. LUPU

Cătălin DRAGOMIR

Târg de Florii la Mogoșoaia

Floriile reprezintă cea mai importantă sărbătoare care vestește Paștele, rememorând intrarea lui Iisus în Ierusalim și sărbătorindu-i, totodată, pe cei cu nume de flori.

Strâns legată de minunea învierii lui Lazăr din Betania, această duminică îi pregătește pe credincioși pentru bucuria pe care o aduce biruința lui Hristos asupra morții din duminica următoare, cea a Învierii.

Floriile deschid săptămâna cea mai importantă pentru pregătirile de Paști - Săptămâna Mare - după cele 40 de zile de post. Din punct de vedere liturgic, din aceasta zi începe Săptămâna Patimilor, în amintirea cărora în biserici se oficiază în fiecare seară Deniile.

În credința românilor, săptămâna de după Florii este una dintre cele mai importante perioade din Postul Mare, plină de liniște, pregătire și obiceiuri sfinte. În această perioadă oamenii devin mai blânzi, mai smeriți, iar gospodăriile sunt pregătite pentru Înviere.

Duminica Floriilor este ziua în care oamenii merg la biserică cu ramuri de salcie, care după sfințire sunt păstrate la icoane, puse la porți, la ferestre sau în grădini, fiind considerate apărătoare de rele.

Floriile nu sunt doar o sărbătoare, ci începutul unui drum, cel spre Înviere. Pentru românii de altădată, dar și pentru credincioșii de acum, credința nu e doar în Biserică, ci și în gesturile de zi cu zi, în obiceiuri și în modul de a trăi. Este o stare în suflet.

În Roma antică, Floralia (ziua tuturor florilor), acum o sărbătoare eminamente creștină – Floriile - poartă cu sine amintirea vechilor festivități romane dedicate zeiței Flora, cea care aducea primăvara și dăruia oamenilor semințele florilor, nectarul și mierea. Nu era doar o sărbătoare a florilor, ci și o celebrare a fertilității generale, incluzând jocuri, dansuri și spectacole teatrale menite să reactiveze energiile naturii.

În zilele noastre, aceste obiceiuri sunt transpuse în târguri, expoziții și diverse evenimente menite să aducă oamenii împreună în zi de sărbătoare.

Astfel, duminică 5 aprilie, în întâmpinarea Sărbătorilor Pascale, Primăria Mogoșoaia în parteneriat cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov a organizat un Târg de Florii. Pe lângă atelierul de pictură au fost expuse pentru vânzare produse realizate de copiii de la Școala Gimnazială Nr. 1 Mogoșoaia și Centrul Cultural Mogoșoaia.

În după-amiaza zilei, Alice și Iepurașul i-au bucurat pe cei mici cu diverse jocuri și surprize. În paralel, copiii

interesați de televiziune au descoperit culisele unui studio tv în cadrul unui atelier special organizat.

Floriile au fost marcate printr-un atelier creativ, în cadrul căruia cei mici au învățat să confecționeze, din salcie și flori, coroane de sărbătoare.

Apoi, grupul de dans al Centrului Cultural Mogoșoaia și-a demonstrat, încă o dată, talentul în fața celor prezenți, animând atmosfera.

Ziua s-a încheiat cu un concert susținut de Andreea Păduraru. ■

Foto: Iulia GEORGESCU, Vicențiu ENACHE

Condeie ILFOVENE

Editor:
Centrul Român pentru Inițiativă Socială

Editor coordonator:
Cătălin DRAGOMIR

Redactor șef:
George V. GRIGORE

Redactori:
Cristina ANGHELUTĂ, Iulia GEORGESCU, Alexandru LEOLEA

Colaboratori:
Nică D. LUPU, Victor COLONELU, Marius Ovidiu SEBE

Foto:
George V. GRIGORE

DTP:
Dan DULGHERU

Tipar:
Tipografia București

Tel. **0371.084.001**;

e-mail: **condeiilfovene@gmail.com**

ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984

Publicație distribuită gratuit

Drumul spre Înviere. De la istorie la tradiție

Sâmbătă lui Lazăr este ziua în care Iisus îl trezește la viață pe fratele Martei și al Mariei din Betania, mort de 4 zile.

După acest episod, urmează întâmpinarea triumfală a Domnului... Floriile.

Din scrierile bisericești aflăm că, în urmă cu 2000 de ani, creștinii L-au întâmpinat pe Iisus Hristos cu ramuri de finic și flori, la intrarea Sa în Ierusalim, pe un asin.

Părintele stareț de la Mănăstirea Cernica, protosinghelul Vasile Pârjol, ne-a explicat itinerariul de dinaintea Săptămânii Patimilor.

Mirabela Dumitrache (M.D.):

De sărbătoarea Floriilor ne amintim cum Iisus Hristos a intrat în Ierusalim pe un asin și a fost întâmpinat cu flori, cu ramuri de finic. Este o sărbătoare care ne amintește ce frumos a fost întâmpinat Mântuitorul de toți credincioșii, deși știa ce se va întâmpla la numai o săptămână după. Ce înseamnă Floriile astăzi, pentru noi creștinii?

Părintele stareț Vasile Pârjol:

Pe lângă memorarea unui eveniment istoric, pentru că a fost un eveniment istoric, este și un eveniment duhovnicesc, care asemenea intrării triumfale a Domnului în Ierusalim, cam în aceeași bucurie ar trebui să între domnul și în sufletul fiecăruia dintre noi. Înainte de Florii e o întreagă săptămână în care Domnul este primit cu osanale, cu bucurie și cu multă dragoste. El a intrat în Ierusalim după ce a fost să-l învieze pe prietenul său cel mai apropiat, sau unul dintre prietenii săi cei mai apropiați, Lazăr, mort de patru zile. Prin învierea lui Lazăr, Mântuitorul îi întărește pe ucenici pentru evenimentul care avea să fie peste încă o săptămână - când va fi trădat, răstignit și îngropat - și să le întărească credința, să le arate că El este biruitorul morții. Că în fața lui Dumnezeu moartea pălește și Dumnezeu are ultimul cuvânt, și astfel ei, ca oameni, vom vedea și se va vedea din relatările Sfintei Scripturi, că ei oameni fiind aveau îndoieli, aveau frici, aveau temeri, aveau și niște semne de întrebare și Domnul îi pregătește prin acest eveniment al învierii lui Lazăr să-și consolideze credința. După învierea lui Lazăr mulți au venit să-l vadă pe Domnul. În special să-l vadă întâi pe Lazăr, că auziseră de minunea aceasta, Lazăr devenind un martor și un mărturisitor pentru lucrarea lui Dumnezeu în lume și pentru puterea lui Dumnezeu pe care acesta o manifestă în lume și față de oameni, cu atâta dragoste și jertfelnicie. Ramurile pe care oamenii ele țineau în mâini simbolizau bucuria. În sens duhovnicesc, ramura aceea simbolizează fapta cea bună, gândul cel bun, osteneala noastră, un anumit demers duhovnicesc, ascetic, pe care în mod tainic și duhovnicesc ar trebui să i le înfățișăm Domnului. Din iconografia Bisericii vedem că ucenicii își puneau hainele pe calea pe care avea să treacă Domnul, arătând disponibilitatea lor, a oamenilor, de a se

dezbărca de omul cel vechi. De a reînnoi viața fiecăruia prin harul și puterea lui Dumnezeu. Pe lângă faptul că a fost un eveniment istoric, este și un eveniment duhovnicesc care poate fi readus zi de zi în actualitate în viața creștinului.

M.D.: În scrierile bisericești, de-a lungul anilor, au fost reproduse și scene care să reconstruiască, să reconstituie faptele de atunci. Îl vedem pe Iisus Hristos cum intră pe acel asin și cât de bucuși sunt oamenii care transmit tot felul de mesaje, tot felul de urări, cu ramuri de finic în mâini. Noi astăzi întâmpinăm cu salcie sărbătoarea Floriilor, mărturie pentru acel moment din istoria creștinătății.

Părintele stareț Vasile Pârjol:

Am putea spune că și salcia noastră este o mărturie a acelei minuni pe care Domnul a făcut-o. Salcia este prima care înverzește, cea care revine la viață după un somn lung în timpul iernii, ea ne vestește momentul începerii unui anotimp nou, unui timp nou. Asemenea și cu prezența Domnului - ne anunță că moartea pălește în fața strălucirii lui Dumnezeu și că omul nu este singur în lupta sa cu păcatul, cu moartea, cu tot ceea ce este urât, ci că prin ajutorul și puterea lui Dumnezeu, omul își poate depăși condiția de zi cu zi. La aceasta suntem chemați prin toate slujbele pe care Biserica le face. Prin toate cărțile sfinte, prin mărturiile sfinților, prin viețile sfinților ne îndeamnă să pășim pe cale cu Mântuitorul și să gustăm din Învierea Lui. Dar pentru ca să gustăm din Înviere, trebuie să mergem alături și pe drumul Golgotei. La început oamenii erau bucuși când l-au văzut pe Domnul. Această bucurie poate fi tradusă și prin faptul că la început îl vedeau ca pe un eliberator. Chiar politic am

Mirabela DUMITRACHE

timp, puterea de a învia odată cu Domnul.

Am putea spune astăzi că dacă am fi fost noi nu am fi avut aceeași atitudine. Dar dacă suntem corecți cu noi înșine, vedem și în viața noastră această schimbare față de mila și de ajutorul lui Dumnezeu. Atât timp cât omul este bine, are tot ce-i trebuie, are sănătate, are tinerețe, are frumusețe îl cinstește și îl slăvește pe Dumnezeu. Dar când trebuie să treacă printr-o încercare, printr-un necaz, printr-o neîmplinire îi aduce critici lui Dumnezeu. De multe ori suntem asemenea cu cei din vechime când Domnul a fost întâmpinat cu bucurie deși știa, vedea în inimile lor, cum aveau să se manifeste peste ceva timp. Cu toate acestea, Domnul ne spune *veniți după mine, că eu sunt blând și smerit cu inima*, deși știa că oameni se vor întoarce împotriva Lui, deși știa că-l vor ocări, îl vor răstigni. Totuși a arătat dragoste până la ultima clipă cât a stat pe acest pământ.

M.D.: Fiindcă în creștinism așa se răspunde, indiferent de faptele pe care le primim. Pentru că astfel întoarcem omul, printr-o manieră plăcută, nu prin același răspuns, poate ostil uneori...

Părintele stareț Vasile Pârjol:

În paginile Sfintei Scripturi scrie binecuvântați omul ce vă blesteamă, rugați-vă pentru cei ce vă ponegresc, nu răsplătiți răul cu rău. Sunt diferite și multe exemple când și creștinul trebuie să dea mărturie cu viața sa, cu atitudinea sa pentru credința lui. De cele mai multe ori uităm cine suntem și cui slujim. Și valul vieții, acest turmurlum și ne diluăm credința, ideile bune, capacitatea de a iubi, de a ierta, de a ne jertfi. Toate acestea arătând o înstrăinare de Domnul, exact ca aceia care la început îl cinsteau și apoi peste nici o săptămână au cerut

autorităților să fie răstignit, omorât și scos din cetate.

M.D.: De Florii au fost păstrate niște tradiții. Creștinii vin la sluibă și pleacă acasă cu ramurile de salcie sfințite, pe care le păstrează pentru a-i apăra de primejdii.

Părintele stareț Vasile Pârjol:

Ca orice lucru binecuvântat, acestea capătă o putere care îl ajută pe cel credincios. Tot ceea ce este mai important și mai protector este puterea lui Dumnezeu pe care noi oamenii o cerem să fie prezentă în viața noastră și în activitatea noastră. În plus de asta, Paștele nu e Paște dacă omul nu se spovedește și nu se împărtășește cu Hristos cel care simbolizează Paștele. El este Paștele pe care trebuie să-l mâncăm să avem viață în noi înșine. Fără trupul și sângele Domnului viața nu are nicio trăinicie care să-l fortifice să meargă pe marea sărată a acestei vieți. Hristos este cel care dă frumusețe, tărie, izbăvire, mântuire și cinste și slavă celor care îi urmează pe drumul Golgotei, încununăți fiind cu bucuria Învierii. Nimeni să nu se îndoiască că Hristos a Înviat! Nimeni să fie întristat astăzi când El este bucuria tuturor. Nimeni să nu rătăcească atât timp cât Lumina lumii a răsărit și noi suntem datori să o urmăm. Această Lumină care este Domnul, care spune eu sunt Lumina, Adevărul și Viața. Fără Hristos nimic nu este cu putință, el însuși spunând "Fără mine nu puteți face nimic. Cine n-adună cu mine risipește". Hristos este cel care dă sens existenței noastre, vieții noastre, lumii noastre și la tot ceea ce ne înconjoară, sfințind, prin jertfa de pe cruce, cosmosul și întreaga lume, fiind protagonistul celei mai mari minuni, al celui mai frumos eveniment care s-a întâmplat pe pământ - Învierea. ■

Ziua Națională a Meseriilor marcată la Buftea

Cu ocazia „Zilei Naționale a Meseriilor”, în data de 11 martie, timp de două ore, Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey” din Buftea a fost gazda evenimentului „Regal Gastronomic”, ajuns la a VI-a ediție.

Într-un cadru plin de pasiune și creativitate, viitorii maeștri ai artei culinare și-au demonstrat talentul, pregătind preparate care au impresionat prin gust, aspect și atenție la detalii.

Elevii din 5 licee ilfovene și-au pus în valoare talentul, pasiunea pentru gastronomie și măiestria dobândită prin învățarea unei meserii. Evenimentul a subliniat importanța educației vocaționale și a formării profesionale, oferind tinerilor oportunitatea de a-și pune în valoare abilitățile și de a învăța de la profesioniștii din domeniu. Atmosfera a fost completată de momente artistice care au adus un plus de emoție evenimentului.

Evenimentul s-a desfășurat cu sprijinul Consiliului Județean Ilfov, Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, Centrului Național de Dezvoltare a

Învățământului Profesional și Tehnic, Primăriei Buftea și Centrului Cultural Buftea. Astfel s-a celebrat excelența culinară și dedicarea celor care transformă vocația în artă! ■

George V. GRIGORE

Cărți din partea CJ Ilfov pentru seniorii din Periș, Domnești și Bălăceanca

Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov au trecut pragul unor instituții pentru seniori din județ. Colegii nu s-au dus cu mâna goală, ci cu pachete de cărți care au completat bibliotecile centrelor respective, cărți menite să îmbogățească

activitățile rezidenților. Acțiunea de voluntariat s-a desfășurat la Căminul pentru persoane vârstnice din Periș, unde cei 50 seniori au primit cu bucurie volumele. Am oferit cărți dragilor seniori cu gândul că le vor aduce mai multă liniște și companie, iar zâmbetele cu care ne-au primit

au fost mărturia recunoștinței că le-am trecut pragul. Acțiuni similare a avut loc și la „Centrul Județean de Asistență Medico-Socială pentru Bolnavi Cronici” din Domnești și la Spitalul de Psihiatrie „Eftimie Diamandescu” din comuna Cernica, sat Bălăceanca. Am mers cu sufletul deschis și le-am

oferit cărți, pentru că lectura poate deveni o formă de liniște și refugiu. Am stat de vorbă cu ei, am ascultat povești de viață și am încercat să aducem un strop de demnitate și stare de bine.

Pentru ei, poate a fost o simplă vizită. Pentru noi, a fost o lecție profundă despre empatie. Continuăm să fim aproape de comunitate acolo unde contează cu adevărat. ■

George V. GRIGORE

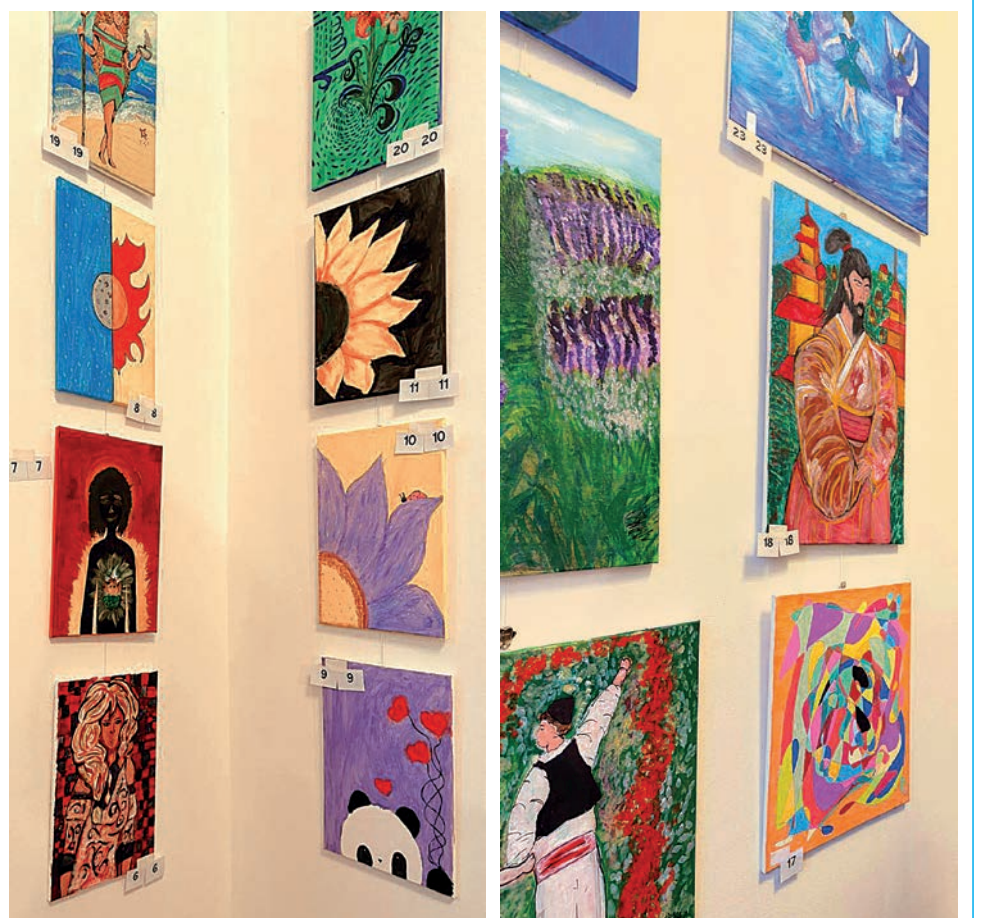
Culoare pentru speranță

În casa monument care găzduiește Galeria Romană din Sectorul 1 al Capitalei, în data de 20 martie 2026, sensibilitatea și curajul micilor artiști de la Centrul de Primire în Regim de Urgență (CPRU) Săftica au transformat trăirile lor în culoare și lumină, arta devenind mai mult decât expresie. Fiecare lucrare a spus o poveste care caută o inimă care să o asculte.

În cadrul vernisajului caritabil organizat de Centrul Maternal Săftica, cele 50 de lucrări de pictură realizate de copii au vorbit despre curaj, vulnerabilitate și dorința de a fi văzuți și înțeleși de cei mari și au devenit un sprijin real pentru copiii din sistemul de protecție socială. O parte dintre lucrări au și fost achiziționate de oameni cu suflet mare, transformând emoția în sprijin concret pentru această cauză.

Evenimentul a reunit reprezentanți ai administrației publice, ai mediului privat și ai societății civile, demonstrând că împreună putem construi șanse reale pentru viitor. La eveniment au participat directorul DGASPC Ilfov, George Denis Șenciuc, directorul Centrului Maternal Săftica, Gina Gheorghe, reprezentanți ai Departamentului de Comunicare și ai Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Din partea conducerii CJ Ilfov a fost prezent vicepreședintele Alexandru Vășii. S-a implicat activ în susținerea acestor copii jurnalista Denise Rifai, acesta nefiind primul eveniment la care a luat parte alături de copiii din centrul de la Săftica. ■

George V. GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ

Cernica

Imaginație, culoare și multă iubire

Tradiția începutului calendaristic al primăverii ne aduce în prim-plan femeia. Indiferent de ipostazele în care o întâlnim sau în rolurile pe care și le asumă, femeia merită celebrată din plin. Astfel, în data de 7 martie, la Centrul Cultural din satul Bălăceanca din comuna Cernica, comunitatea s-a reunit într-o atmosferă caldă și plină de emoție în cadrul evenimentului „În dar de ziua ta”, dedicat Zilei Internaționale a Femeii și bucuriei de a dăruia. Copiii au participat cu entuziasm la ateliere creative, unde au realizat felicitări, suveniruri și podoabe speciale pentru mamele lor, punând în fiecare creație imaginație, culoare și multă iubire. La atelierelor de creație pregătite pentru copii a fost prezent și președintele CJ Ilfov, Hubert Thuma, care s-a referit la această zi ca la una „în care întâlnirea cu ilfovenii s-a simțit ca o sărbătoare”. „Târgul de primăvară de la Cernica a fost o adevărată invitație la dialog, iar ce a ieșit din mâinile copiilor a fost artă și emoție în același timp. Mă bucur de fiecare dată să particip la astfel de adunări, să vadă că părinții se destind la un spectacol organizat de comunitate, copiii creează și se bucură de rezultatele muncii lor, iar bunicii îi însoțesc ca în zi de sărbătoare”, a spus Hubert Thuma. În urma atelierelor, peste 100 de copii au primit cadouri și felicitări din partea organizatorilor. Atmosfera a fost completată de momente muzicale deosebite, susținute de artiști talentați, precum Daniel Trifu și „Taraful Târgoveților de Altădată”, care au adus

în fața publicului muzica veche ”de oraș”, dar și acorduri lăutărești din perioada interbelică, specifice târgurilor, hanurilor și mahalalor. De asemenea, au urcat pe scenă „Taraful Clubului de Muzică Buftea” și interpreta Andreea Păduraru. A completat atmosfera Andreea D, cu muzică dance.

Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi și au contribuit la reușita acestei zile speciale, precum și prezentatoarei Magdalena Țapu, care a însoțit publicul pe parcursul evenimentului. Ziua a adus zâmbete pe fețele mamelor și veselie inocentă pe chipurile copiilor. Organizatori au fost Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Ilfov, în parteneriat cu Primăria Comunei Cernica. ■

Proiectul NEB privind restaurarea Fortului 13 Jilava,

Diplomă de Excelență

Antuanela ROȘIORU, George V. GRIGORE

Proiectul Consiliului Județean Ilfov – NEB pentru Fortul 13 Jilava, de restaurare pentru introducerea în circuitul turistic a acestui monument istoric a fost premiat la începutul lunii martie 2026 de Asociația Română pentru Smart City. Evenimentul a avut loc în cadrul Galei Smart City Industry Awards 2026 – ediția a X-a, organizată la Green Energy Expo & Romenvirotec, potrivit administratorului public al județului, Olivia Oprescu.

Fortul 13 Jilava este mai mult decât un monument istoric. Este un spațiu al memoriei care cere o intervenție atentă, responsabilă și profund respectuoasă față de istoria locului.

Prin acest proiect CJ Ilfov are în vedere restaurarea, accesibilizarea și integrarea obiectivului într-un circuit cultural modern. Un element esențial al acestui obiectiv turistic îl reprezintă și transformarea Fortului 13 Jilava într-un reper educațional pentru județul Ilfov și un exemplu despre cum patrimoniul poate fi conservat și adus în prezent fără a-i altera sensul.

Fortul 13 Jilava face parte din sistemul de fortificații construit în jurul Bucureștiului la sfârșitul secolului al XIX-lea. În timp, fortul a fost transformat în penitenciar, iar în perioada regimului comunist a devenit un loc asociat cu ancheta și detenția deținuților politici. Celulele subterane, umezeala și lipsa luminii au făcut ca viața aici să fie extrem de grea, iar Jilava a rămas în memoria colectivă ca unul dintre simbolurile represiunii comuniste.

Printre cei care au trecut prin sistemul penitenciar al regimului comunist s-au aflat mareșalul Ion Antonescu, filosoful Constantin Noica, Monseniorul Vladimir Ghika, preot catolic cunoscut pentru activitatea sa spirituală și caritabilă. Arestat de regimul comunist, el a murit în detenție, iar memoria sa este astăzi asociată cu martiriul pentru credință.

De asemenea, povestea părintelui Anton Demeter rămâne una dintre cele mai dramatice. În timpul detenției la Jilava, în urma unui interogatoriu violent, a suferit o lovitură gravă la coloană care i-a provocat o paralizie permanentă a picioarelor. După eliberare a trăit mulți ani într-un cărucior, rămânând însă un exemplu de credință și răbdare în suferință. În mărturiile foștilor deținuți apare adesea și imaginea unei pedepse extreme, cunoscută sub numele de „celula neagră”, o formă de izolare severă într-un spațiu întunecat și rece, folosită ca sancțiune disciplinară. Cei care vor să viziteze Fortul 13 Jilava o pot face printr-o solicitare către Consiliul Județean Ilfov la adresa de email presa@cjilfov.ro (în care să menționați scopul turului, numărul de persoane și data). ■

„Casa lui Lișcă”, povestea unui cămin și a unei familii...

George V. GRIGORE

„Casa lui Lișcă” – mutată pentru a fi salvată și valorizată în Parcul dintre Flori din orașul Buftea - spune de fapt povestea unui cămin, a unei familii și a unei lumi care aproape au dispărut. Ridicată în jurul anului 1926 în satul Dărăști, județul Ilfov, casa a fost locul în care generații ale familiei Lișcă au

trăit, au muncit și au păstrat tradițiile satului românesc. Construită din materiale specifice vremii, respectiv paiantă (lemn, lut, paie) – locuința păstrează farmecul arhitecturii simple rurale: prispa deschisă, ușile din lemn lucrate simplu, soba cu plită și elementele decorative care dădeau

casei identitate și căldură. Pentru a salva această casă veche de un secol și pentru a păstra memoria unei gospodării tradiționale, ea a fost demontată cu grijă și mutată în Buftea în „Parcul dintre Flori”. Aici a fost restaurată (reconstruită) și readusă la viață, păstrându-și structura și

caracterul original. Astăzi, Casa lui Lișcă din Buftea mai are nevoie de câteva finisaje și va fi apoi mai mult decât o locuință veche. Va fi un simbol al patrimoniului rural din Ilfov și un loc care ajută la promovarea culturii și tradițiilor românești pentru generațiile de astăzi și de mâine. ■

Patrimoniul vernacular prinde din nou viață: „Casa lui Lișcă”

Ridicată în urmă cu aproape un secol, „Casa lui Lișcă” își spune din nou povestea. Salvată și reconstruită la Buftea, ea readuce în atenție farmecul arhitecturii vernaculare și valorile satului românesc de odinioară.

Cucii din Brănești au trecut Dunărea din nou

15 martie. Frumos început de primăvară. Echipa cucilor din Brănești a trecut din nou Dunărea, la vecinii bulgari, care au organizat o nouă ediție a Festivalului Kukerilor, la Kainargi. Kainargi sau Kainardja (în bulgară Кайнарджа, denumit în trecut Cainargeaua Mică și Kuciuk-Kainargi), este un sat în regiunea Silistra din Dobrogea de Sud și nord-estul Bulgariei. Localitatea a intrat în istorie prin Pacea de la Kuciuk-Kainargi (iulie 1774), pace prin care s-a încheiat Războiul Ruso-Turc din 1768-1774. La acea vreme, localitatea făcea parte din Imperiul Otoman. În 1878, odată cu tratatul de la Berlin, a devenit parte a Bulgariei autonome și apoi, din 1908, independente. În 1913, în urma celui de al Doilea Război Balcanic, a fost

inclus în Regatul României prin tratatul de la București, făcând parte până în 1940 din plasa Ostrov a județului Durostor, fiind denumit Cainargeaua Mică. În 1940, tratatul de la Craiova a dus la revenirea administrației bulgărești asupra localității. De atunci, face parte din regiunea Silistra, cu întreruperi între 1987-1999, în perioada organizării administrative concepute de guvernul comunist al lui Todor Jivkov, când a fost parte a provinciei Razgrad. Kukerii (Cucii) din Kainargi fac un spectacol impresionant ce combină dansul, jocul măștilor și costumul tradițional. Bărbați costumați în haine reprezentativ-extravagante, create din blană, pânză și piele, cu măști ornamentate multicolor și clopote

zgomotoase, dansează pentru a alunga spiritele rele și a aduce noroc și prosperitate în anul care urmează. Symbolismul lor are de-a face cu renașterea și începuturile. Zgomotul muzicii, dansul hipnotic și culorile vibrante creează o atmosferă unică, datorită cărora localnicii și turiștii prezenți simt energia eliberatoare pe care kukerii o emană. Alături de aceștia s-au adăugat în acest an și cucii din Brănești, creând o atmosferă prietenoasă și vibrantă. Prof. Marius Ovidiu Sebe, președinte al Asociației Culturale Brănești, este cel care se implică în organizarea acestor manifestări cu parade de măști populare tradiționale, adăugând „culoarea” cucilor brăneșteni la cea locală a kukerilor bulgari. ■

Măști din Ilfov la Muzeul Poporului Galician

Prof. Marius Ovidiu Sebe, președintele Asociației Culturale din Brănești, ne-a semnalat prezența unor măști ale cucilor din localitate în expoziția „Masks. Alas y Viento Collection. Nacho Rovira II” (Măști. Colecția Aripă și Vânt. Nacho Rovira II) găzduită de Muzeul Pobo Galego (Muzeul Poporului Galician) din orașul spaniol Santiago de Compostela. Expoziția te invită să abordezi lumea măștilor ca expresie culturală universală, prezentă în petreceri, ritualuri, festivități religioase și spectacole teatrale din diferite epoci și locuri ale lumii. Aceasta constă într-o selecție atentă de 54 de măști din România, Italia, Portugalia, Andorra și Spania, toate aparținând colecției private de colecționar și călător a lui Nacho Rovira, care, de mai bine

de patruzeci de ani, colecționează astfel de piese din diferite țări ale lumii. Expoziția este completată cu o duzină de măști din fondurile Muzeului Pobo Galego, rezultatul muncii de compilare, studiere, catalogare și conservare a patrimoniului material și imaterial legat de Entroido-ul galician. În total, sunt prezentate 66 de piese care acoperă utilizările, vremurile și semnificațiile măștii, realizând universalitatea acesteia

manifestări culturale. Muzeul Pobo Galego din Santiago de Compostela este un loc deosebit pentru explorarea culturii galice. Muzeul este format dintr-o veche mănăstire abandonată care oferă

vizitatorilor o colecție vastă de costume tradiționale, instrumente muzicale și unelte agricole. Exponatele includ tradiții locale, costume tradiționale, instrumente muzicale și unelte agricole și

gospodărești. Muzeul este deschis în mod regulat și dispune de o secțiune de arheologie, sculptură și pictură Galician. Expoziția de măști este prezentă pe simeze până în data de 26 aprilie 2026. ■

BoSCQuexeiras na exposición
MASKS. Alas y Viento
Collection. Nacho Rovira II

Foto: Museo do Pobo Galego

Pagină realizată de George V. GRIGORE

Istoria se scrie în fiecare zi

27 martie 2026 – 108 ani de la Unirea Basarabiei cu Regatul României

Cătălin DRAGOMIR

Repere ale Marii Uniri în Ilfov

În Cimitirul Mănăstirii Cernica, din județul Ilfov, se află mormintele lui Gurie Grosu, Pantelimon Halippa, Daniel Ciugureanu și Ioan Pelivan, artizani ai acestui moment istoric.

De asemenea, chiar dacă istoria a făcut ca România și Republica Moldova să fie despărțite, din nou, nu doar de Prut, ci și de decizii politico-administrative, comuniunea de limbă și istorie este păstrată. Sunt păstrate legături între românii aflați de-o parte și de alta a Prutului. Județul Ilfov este înfrățit cu raionul Ialoveni, iar mai mult de jumătate din localități din județul nostru sunt, de asemenea, înfrățite, încă din 2017, cu localități din Ialoveni.

În cadrul unui eveniment festiv care a avut loc la Mogoșoaia, în Sala Cancelariei Domnești din Palatul Mogoșoaia, locul unde Domnitorul Brâncoveanu își pregătea treburile țării, la 1 Decembrie 2017, s22 de localități ilfovene și 22 de localități din Ialoveni au semnat acirduri de înfrățire - 1 Decembrie cu Cigârleni, Afumați cu Bardar, Bragadiru cu Zâmbreni, Bufta cu Ialoveni, Cernica cu Suruceni, Ciorogârla cu Tiapala, Chitila cu Costești, Clinceni cu Sociteni, Corbeanca cu Molești, Dascălu cu Ulmu, Dărăști – Ilfov cu Nimoreni, Dobroești cu Horăști, Domnești cu Ruseștii Noi, Jilava cu Varatec, Măgurele cu Răzeni, Moara Vlășiei cu Puhoi, Mogoșoaia cu Mileștii Mici, Nuci cu Gangura, Pantelimon cu Vasieni, Periș cu Pojăreni, Snagov cu Dănceni și Vidra cu Malcoci.

De atunci, județul Ilfov a susținut mai multe proiecte de investiții în Ialoveni, în domeniile sănătății, educației și culturii.

Ilfov și Ialoveni, la zi

În data de 13 martie 2026, o delegație a Raionului Ialoveni din Republica Moldova s-a aflat în vizită la Consiliul Județean Ilfov, fiind primită de președintele Hubert Thuma.

La întâlnire au mai participat vicepreședinții CJ Ilfov, Ștefan Rădulescu și Alexandru Văsii, senatorul de Ilfov, Nicoleta Pauliuc și primarul orașului Bufta, Gheorghe Pistol. Din delegația de peste Prut au făcut parte Sergiu Armașu, primarul orașului Ialoveni, viceprimarul Cernat Veaceslav, primarul Răzeni, Ion Crețu și primarul din Sociteni, Victor Goloman.

„A fost o întâlnire importantă, în care am discutat atât despre proiectele aflate în derulare în județul Ilfov, cât și despre investițiile și prioritățile administrației din Raionul Ialoveni. Am avut un dialog deschis și aplicat, bazat pe un schimb real de bune practici, cu beneficii de ambele părți. Astfel de întâlniri sunt importante pentru că administrația locală se dezvoltă mai repede atunci când există colaborare, încredere și dorința de a învăța unii de la ceilalți.

Parteneriatele solide dintre comunități înseamnă mai mult decât simple vizite oficiale. Ele înseamnă proiecte concrete, sprijin reciproc și soluții care pot fi adaptate și puse în practică în folosul oamenilor. Credem că dezvoltarea se construiește și prin dialog, prin schimb de experiență și prin relații instituționale puternice”, a spus cu acest prilej președintele CJ Ilfov, Hubert Thuma. ■

La 27 martie 1918, în cadrul unei ședințe solemne, Sfatul Țării a votat, „în numele poporului Basarabiei”, Declarația de Unire a Basarabiei cu România, primul eveniment major al procesului complex de realizare a Marii Uniri.

Trei zile mai târziu, o delegație din care au făcut parte Ion Inculeț – președintele Sfatului Țării, Pantelimon Halippa – vicepreședinte și Daniel Ciugureanu – șeful guvernului a sosit la Iași, fiind primită de Regele Ferdinand I, alături de alți oficiali români și aclamată de publicul ieșean.

În cadrul ceremoniilor oficiale, Ion Inculeț declara: „Sunt foarte fericit că eu, în calitate de reprezentant al poporului român de peste Prut, am căderea să aduc Majestății Voastre vestea Unirii poporului basarabean cu țara noastră mamă”.

Prin Decretul nr. 842, semnat la 9/22 aprilie 1918, Regele Ferdinand I a ratificat Unirea Basarabiei cu România, iar Ion Inculeț și Daniel Ciugureanu au devenit membri ai guvernului român.

În lucrarea postumă, intitulată „Testament pentru urmași”, Pantelimon Halippa nota: „Actul Unirii a fost capătul unui drum lung, greu și bătătorit de cei mai mari patrioți ai Basarabiei”.

Recunoașterea internațională a Unirii Basarabiei cu România s-a realizat prin Tratatul de la Paris, semnat la 20 octombrie 1920, de Puterile Aliate, al cărui preambuloare statua că „din punct de vedere geografic, etnografic, istoric și economic, Unirea Basarabiei cu România este pe deplin justificată, iar populația Basarabiei a manifestat dorința de a vedea Basarabia unită cu România”, conform Arhivelor Diplomatice ale MAE.

În plan internațional, Unirea Basarabiei cu România a fost recunoscută la Conferința de Pace de la Paris din 1920. La 28 octombrie 1920, România a semnat Tratatul de la Paris alături de Marea Britanie, Franța, Italia și

Japonia, prin care aceste state recunoșteau oficial suveranitatea României asupra Basarabiei. Ziua Unirii Basarabiei cu România este sărbătorită în fiecare an la 27 martie, fiind instituită prin Legea nr.36/2017.

Tradiții aproape uitate

Vechiul Calendar Popular Românesc, loc de întâlnire a simbolurilor mitologice și a fenomenelor naturale

George V. GRIGORE

În munții Orăștiei stau cercurile magice ale altarelor dacice care ascund taine ale istoriei și ale timpului. Timpul, așa cum este privit simbolic, este „ca o roată” (șarpele Uroborus care își mușcă singur coada), iar noi suntem prinși în cârligul lui. Galaxia Calea Lactee mai este numită și Calea Robilor, pentru că odată născut vei urma drumul tău în calea timpului curgător. Din loc în loc, acest timp „se înnoiește” și își schimbă vibrația și viteza. Atunci apare Nodul Gordian (al lui Isis, al lui Hercule etc.). Acestea sunt „pragurile timpului”. Miturile ascund alte mituri, iar calendarul creștin popular românesc ascunde vechi sărbători, zei și personaje mitice autohtone. Aici apar făpturi supranaturale, ființe cu puteri speciale, renașteri cosmice și scenarii mitice. Frumusețea și poezia ascunse de calendarul popular sunt extraordinare. La fel și exactitatea, ceremonialul și ritualul, pentru că anul îmbătrânește la fel ca un copil care trece prin stadiile maturității și bătrâneții. Poate vă întrebați ce este vechiul calendar popular românesc și cum funcționa? Aici apar zile speciale precum „Ziua Șarpelui”, „Săptămâna lui Procoavă”, „Logodna Păsărilor”, sărbători importante, vechi și prețioase în folclorul românesc. Ele merită păstrate și chiar readuse la viață. Calendarul popular românesc este un instrument de măsurat timpul și de planificare a activităților economice și

cultice pe anotimpuri, luni, săptămâni, zile și momente ale zilei. Calendarul popular românesc mai este sinonim cu cel numit Calendarul Babelor. El se bazează pe orologii cosmice (solstițiile, echinocțiile, fazele lunare, răsăritul și apusul astrilor și constelațiilor) și terestre (bioritmurile de reproducere ale plantelor și animalelor) cunoscute pe bază empirică și transmise ca orice fapt de folclor, pe cale orală. Ca zile – evenimente mai avem: „Nunta Urzicilor” (Duminica Floriilor) este ziua când înfloresc urzicile și numai sunt bune de mâncat, „Sânzienele” sau „Drăgaica” (24 iunie) este ziua cea mai lungă a anului, când înfloresc plantele cu același nume, „Împuiatul Urșilor” (1 august) indică perioada de împerechere a urșilor, „Nunta Oilor” (14 octombrie) este ziua când se amestecă berbecii cu oile pentru împerechere, „Ziua Cucului” (25 martie) când cucul începe a cânta, vestind ziua egală cu noaptea a echinocțiului de primăvară. Zilele de sărbătoare în vechea tradiție populară românească făceau parte din educația la Școala Tradiției și avea ca principiu de bază memorizarea tuturor cunoștințelor utile grupate în jurul sărbătorilor și obiceiurilor repartizate pe zilele calendarului popular după echinocții și solstiții, de unde și zicala, astăzi cu înțeles peiorativ, „a face capul calendar!”

Reprezentările mitice ale calendarului

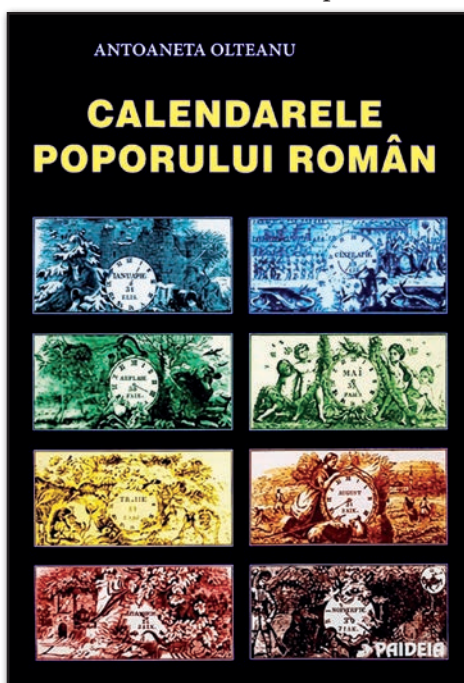

popular îmbrăcate în haine creștine și sfinții îmbrăcați în haine precreștine alcătuiesc Panteonul românesc, organizat după rang, putere, vârstă, atribuții, grade de rudenie. Aceștia își mai fac și astăzi apariția în peisajul spiritual contemporan: li se acordă zile de celebrare, li se sacrifică câte un animal (porcul la Crăciun, mielul la Sângiorz), sau sunt invocați pentru rezolvarea unor probleme presante precum: alungarea secetei (Paparuda, Caloianul), aflarea ursitei (Sânvasăi, Sântandrei), pentru căsătoria fetelor (Maica Precista). Zeița mamă de origine neolitică (Dochia), zeul tată indo-european (Crăciun) și Fiul lui Dumnezeu creștin (Iisus) își exercită puterea de-a lungul întregului an, Sângiorzul în anotimpul călduros (23 aprilie – 26 octombrie), Sâmedru în anotimpul friguros (26 octombrie – 23 aprilie), Ielele dansau în nopțile de vară, Strigoii veneau mai ales în nopțile de iarnă, Sântoaderul este temut în săptămâna Cailor lui Sântoader (prima săptămână după Lăsatul Secului de Paște), Marțolea pedepsește femeile care lucrează în seara zilei de marți, Dumnezeu pe cei care lucrează Duminica etc. Reprezentările mitice sunt celebrate în calendarul popular în ordinea vârstei, începând cu nașterea primului zeu al omenirii, Anul care îmbătrânește și moare după 365 sau 366 de zile. Astfel, în tradiția populară întâlnim: „Sânvasăi” este un tânăr care stă călare pe butoi,

iubește și petrece pentru că a avut șansa, la împărțirea sărbătorilor, să primească prima zi a anului (1 ianuarie); „Sântoader și Sângiorz” (23 aprilie) sunt tineri, călări pe cai, purtători de arme și personificări autentice ale primăverii; „Sântilie” (20 iulie) este matur și călătorește într-un car tras de cai; „Sâmedru” (26 octombrie) este matur, în drum spre bătrânețe, personificare a toamnei; „Moș Andrei” (30 noiembrie), Moș Nicolae (6 decembrie), Moș Ajun (24 decembrie) și Moș Crăciun (25 decembrie) formează o generație de sfinți bătrâni care prevestesc, prin vârsta lor, moartea, urmată de renașterea Anului. Mai avem „Dochia”, care moare și renaște la echinocțiul de primăvară (9 martie pe stil vechi), deschide generația fecioarelor (Sânzienele, Drăgaicele, Ielele, Floriile, Lăzărițele, Fata Pădurii). Urmează sezonul zeitelor mumă (Maica Precista, Muma Pădurii), apoi generația zeitelor bătrâne (Sf. Vineri, Baba Dochia). Creștinismul a renunțat la modelul universal al morții și renașterii divinității adorate în preajma aceluiași fenomen astronomic (solstițiu sau echinocțiu). Iisus, Fiul lui Dumnezeu, se naște la solstițiul de iarnă (Crăciunul), apoi moare și învie la echinocțiul de primăvară. Viața fulgerătoare a celor trei divinități adorate, stâlpi ai Calendarului Popular, două precreștine (Crăciun și Dochia) și una creștină (Iisus), este însoțită de numeroase sărbători, obiceiuri, acte rituale și practici magice. Străbunii noștri știau să citească vremea, norii și semnele anotimpurilor. Priveau lumea din jur atent, fenomenele cerului și comportamentul animalelor. O parte însemnată a tradițiilor Calendarului Popular sunt cunoscute și practicate și astăzi, altele sunt păstrate numai de memoria bătrânilor și stau pe cale să se piardă... Să le „prindem” în lada de zestre a poporului român și să le dăm din nou importanță și strălucire. ■

Bibliografie:

- Ion Ghinoiu, „Zile și Mituri – Calendarul Țăranului Român”; Editura Univers Enciclopedic Gold;
- Elena Niculiță-Voronca, Datinile și credințele poporului român”; Editura Saeculum IO, 2019;
- Antoaneta Olteanu, „Calendarele poporului român”; Editura Paideea, 2000, București.

Din sărbătorile lunii aprilie

Vă prezentăm câteva din sărbătorile lunii aprilie. Fie că este vorba de sărbători laice sau religioase, acestea sunt marcate în România.

Prin evenimentele organizate an de an, ele capătă importanță și, cu timpul, se transformă în tradiție, devenind un bun pretext pentru a aduce oamenii împreună și a se bucura unii de alții.

- 1 aprilie - Ziua Păcălelilor
- 2 aprilie - Ziua Internațională a Cărților pentru Copii
- 5 aprilie - Paștele Catolic
  - Floriile (după calendarul ortodox)
- 8 aprilie - Ziua Internațională a Romilor
- 12 aprilie - Paștele Ortodox
- 17 aprilie - Izvorul Tămăduirii
- 18 aprilie - Ziua Internațională a Monumentelor și Siturilor
- 22 aprilie - Ziua Pământului
- 23 aprilie - Ziua Bibliotecarului
  - Ziua Mondială a Cărții și a Drepturilor de Autor
  - Sf. Mucenic Gheorghe (după calendarul ortodox)
- 26 aprilie - Ziua Mondială a Proprietății Intelectuale
- 29 aprilie - Ziua Veteranilor de Război
  - Ziua Internațională a Dansului
- 30 aprilie - Ziua Internațională a Jazzului ■

Antuaneta ROȘIORU

Orientul și Occidentul împletite în reliefurile exterioare ale Bisericii Fundenii Doamnei din Dobroești

Biserica Fundenii Doamnei din Dobroești este un alt loc plin de cultură care merită vizitat în județul Ilfov. Specificitatea sa constă în pictura realizată de maestrul Pârvu Mutu Zugravul, dar și din reliefurile exterioare inspirate din arta persană (arabă), asemănătoare într-o măsură cu cele aflate pe exteriorul bisericii Trei Ierarhi din Iași. Este interesantă această îngemănare între arta și simbolurile orientului și occidentului, într-o încercare de împăcare și de recunoaștere a valorii fiecăruia. Suportând vicisitudinile secolelor, biserica a necesitat o restaurare amplă. Între lucrările executate la lăcașul de cult în ultimii ani se numără și cele de restaurare a picturii. Resfințirea bisericii a avut loc în urmă cu 5 ani, ocazie cu care Prea Fericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, i-a acordat al doilea hram – „Sfinții Martiri Brâncoveni”. Motivul: „Pentru că a fost construit în perioada glorioasă a marelui voievod, cu o domnie deosebit de lungă pentru vremea aceea, avându-l drept ctitor chiar pe unul din unchii Sfântului Constantin Brâncoveanu. Acesta a fost foarte apropiat de Constantin, având grijă de formarea sa intelectuală, politică și diplomatică”.

Cu prilejul sărbătorii, de la Biserica „Sf. Gheorghe” Nou din Capitală a fost adus un fragment din moaștele Sf. Constantin Brâncoveanu, dăruit permanent bisericii.

Așadar, în marginea de nord-est a Bucureștilor se află una din cele mai frumoase ctitorii ale Spătarului Mihail Cantacuzino, monument care se remarcă prin frumusețea exotică a decorației fațadelor lucrate cu delicatețe și măiestrie în tehnica stucului. Ornamentația coloanelor din piatră ale pridvorului, ancadramentelor ușilor și ferestrelor, precum și celelalte componente artistice sporesc valoarea acestui monument. Biserica din Fundenii Doamnei poartă hramul Sfântul Eftimie cel Mare, care a trăit în secolul al IV-lea.

Ca istoric, biserica a fost terminată în anul „1699 mai 1”, dată consemnată pe zidul de nord al pronaosului și în pisanie. Biserica se încadrează în arhitectura epocii brâncovenești, deosebindu-se însă de celelalte ctitorii (Colțea, Sinaia) prin inedita sa decorație de stuc, a fațadelor în stil oriental de influență persană. Decorațiile deosebite sunt încadrate de un bogat simbolism. Acestea par decorații eshatologice - ca o chemare către morți, pentru a-și petrece în mod agreabil viața de dincolo, într-o ambianță real imaginară, cu palate, chiparoși, flori rare, cupe de vin și fructe exotice. Biserica a mai fost restaurată în anul 1860 de Maria Ghica Doamna, de atunci căpătând numele de „Fundenii Doamnei”.

Între anii 1997-2003, sub îndrumarea preotului paroh Daniel Onaca și a arhitectului Victor Popa, s-au desfășurat ample lucrări de restaurare și consolidare, pe măsura acestui ansamblu cu o ornamentație surprinzătoare în arhitectura românească a secolului al XVII-lea. După terminarea restaurării clădirii, s-a lucrat în continuare la restaurarea picturii.

La interior biserica are un portal, realizat în anul 1939 după modelul celui de la Mănăstirea Cotroceni, cu ancadrament de inspirație barocă, străjuit pe frontispiciu de vulturul bicefal. Tehnica în care a fost executată pictura este o combinație „a fresco” și „a secco”. Pictura murală prezintă exfolieri active ale stratului de culoare, având o multitudine de lacune. S-au pierdut trăsăturile multor portrete, veșminte, detalii de arhitectură și peisaje. Se păstrează tabloul votiv din pronaos, zugrăvit în jurul anilor 1756-1757, în timpul lui Constantin Mavrocordat. În restul pronaosului, în naos și în altar, pictura datează din anul 1860, ca urmare a reparațiilor efectuate și consemnate în pisania din interior (4 august 1860). Curtea bisericii, pe vremuri cimitir, este înconjurată de o împrejmuire din zid. În fața cimitirului din jurul bisericii, în spațiul verde ce se întinde până la șosea, este rămasă o cruce veche din piatră și un monument al eroilor din Primul Război Mondial.

Pictura din pridvor este în cea mai mare parte cea originală, realizată de Pârvu Mutu Zugravul, pictorul preferat al Cantacuzinilor. Pictura a fost foarte deteriorată, dar în urma lucrărilor de restaurare se poate vedea reprezentarea Judecării de Apoi. Un aspect interesant este introducerea turcilor și tătarilor printre damnați, acest fapt fiind datorat influenței moldovenești în pictura bisericească. ■

Materialul a fost inspirat din consemnările de pe noutati-ortodoxe.ro și arhiepiscopiabucurestilor.ro

George V. GRIGORE

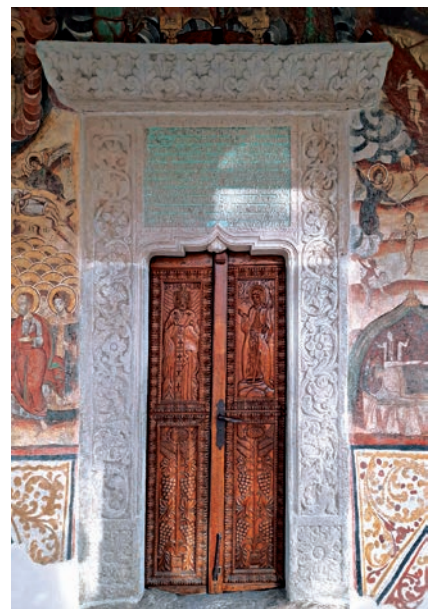

Antuanela ROȘIORU

Argumentul juriului

„Rezultatul coerenței și seriozității cu care au fost realizate lucrările de intervenție este calitatea deosebită a obiectivului, a cărui punere în valoare contribuie esențial la creșterea interesului pentru zona în care se situează - interes economic, turistic sau cultural”.

Uniunea Națională a Restauratorilor de Monumente Istorice a anunțat, în data de 25 martie 2026, premiul, la categoria „Lăcașe de cult” a Trienei Naționale de Restaurare 2025, a Proiectului „Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului cultural din ansamblul de monumente istorice al Mănăstirii Balamuci”. Proiectul de restaurare a început în 2017, punând accent pe conservarea valorilor existente și punerea lor în valoare prin intervenții de restaurare și reabilitare a Bisericii Sf. Nicolae, a mănăstirii.

În perioada 2020-2023, în cadrul lucrărilor de restaurare au fost înlocuite învelitoarea, sorturile, jgheburile și burlanele, inclusiv la nivelul turlor. Au fost desfăcute pizia și sageacul, trotuarele din ciment turnat in situ, precum și intervențiile parazitare de pe fațade (cabluri, echipamente și confecții metalice încastrate în parament).

S-au desfăcut zonele tencuite cu mortar de ciment și tencuielile soclului, tâmplăria din lemn și cea metaliză (inclusiv turla), pardoselile din piatră artificială din pridvor, păstrând elementele originale, eșafodajul din fosta turlă clopotniță, precum și pardoselile de mozaic și dușumea, dar și multe alte reconstrucții și restaurări.

Mănăstirea ortodoxă cu hramul „Sfântul Nicolae”, situată în partea de nord-est a județului, în pădurea din apropierea satului Sitaru, comuna Grădiște, care este cunoscută și sub numele de „Mănăstirea Sitaru”. Mănăstirea Balamuci datează din sec. XVII-XIX. Lăcașul de cult este o moștenire inestimabilă, aflată în patrimoniul cultural al județului Ilfov și înscrisă în Lista Monumentelor Istorice din România.

Movila pe care a fost construită a fost inițial o insulă în mijlocul apelor Ialomiței. Documentele atestă faptul că, încă din secolul al XIV-lea, această regiune constituia proprietatea familiei Greceanu care a construit pe această moșie un palat boieresc și biserica familiei din satul Greci. La începutul secolului al XVII-lea, moșia Greci devenise proprietate a Mănăstirii Snagov, fiind donată acesteia de un strămoș al lui Papa Greceanu. În anul 1625, Jupân Papa Greceanu, în calitate de urmaș al celor care făcuseră donația, a răscumpărat o treime din această moșie. ■

Piese de ceramică de la Periș și Piscu, prezentate la Palatul Șuțu

George V. GRIGORE

Formuseșea ceramicii românești moderne și istoria centrelor de producție și a meșteșugarilor care au contribuit la afirmarea identității artistice românești la începutul secolului al XX-lea pot fi descoperite până la începutul lunii iunie într-o expoziție cu tema „Ceramică românească modernă”, organizată de Muzeul Municipiului București la Palatul Șuțu. Această expoziție aduce împreună numeroase piese de ceramică produse în patru ateliere moderne de olărie din țară, care au funcționat în primele decenii ale secolului XX: Domeniile Coroanei Regale, Troița, Gheorghe Niculescu și Frații Tompa. Sunt expuse ulcioare, farfurii, talere, sfeșnice sau ploști din ceramică păstrate în colecțiile Muzeului „Dr. Nicolae Minovici”. Alături de prezentarea bunurilor culturale, variate ca morfologie și decor, demersul expozițional țintește către recuperarea istoriei acestor ateliere și fabrici, a modului lor de funcționare, precum și a rolului jucat în procesul de modernizare a tehnicilor de realizare a ceramicii. Încercând să răspundă noilor gusturi și cerințe ale clientelei urbane, care redescoperea arta populară grație atmosferei culturale fervente a perioadei amintite, atelierele au combinat mai multe surse de inspirație din tradițiile locale, realizând piese deosebite, cu un decor modernizat. Contribuind la crearea unor arte aplicate cu specific românesc – proiect major al epocii – artizanii au folosit elemente de ornamentică tradițională, precum și formule ale Artei 1900 sau inovații proprii. Totodată, formele produselor au rămas strâns

legate de funcționalitate acestora. Produsele create de artiștii și meșteșugarii care au lucrat la atelierele Domeniile Coroanei de la Cocioc-Periș, Troița (găzduit de Fabrica Rüffer în 1921) și Gheorghe Niculescu din Capitală, respectiv, la fabrica Frații Tompa din Turda au fost expuse și premiate atât în țară cât și în străinătate, în cadrul expozițiilor menite să reflecte progresul artistic și industrial național. Sporirea producției a dus, în unele cazuri, la crearea mai multor puncte de desfacere interne și peste hotare, și, consecutiv, la creșterea economiei românești. Curatori expoziției sunt dr. Silvia Iordache, șef secția Antropologie Urbană, dr. Mădălina Manolache, drd. Ionuț Banu, muzeografi ai Muzeului „Nicolae Minovici” și ai MMB. La vernisajul expoziției a participat și sculptorul Virgil Scripcariu, reprezentant al Muzeului Școală de la Piscu (Ciolpani), partener al expoziției. „Am adus în expoziție un artefact inedit din colecția Muzeului-Atelier Școala de la Piscu. Vă invităm să descoperiți universul de forme și decor al ceramicii create în ateliere urbane din perioada interbelică, din colecția Muzeului „Nicolae Minovici”. Olarii de la Piscu au fost familiari cu aceste demersuri, unii fiind ucenici în atelierul Domeniilor Coroanei de la Periș și

executând cel mai probabil diferite comenzi de ceramică pentru Domenii. Cum altfel s-ar explica existența sigiliului de lut ars cu monograma ADC (Administrația Domeniului Coroanei), găsit de un localnic într-un pod, la Piscu”, a spus sculptorul Scripcariu. ■

Surse: modernism.ro; muzeulbucurestiului.ro; leviathan.ro; agentiadecarte.ro credidam.ro; oraexacta.ro; historia.ro; ultima-ora.ro

La Afumați istoria iese la suprafață!

La Afumați, o serie de fragmente ceramice au ieșit la suprafață în albia retrasă a râului Pasărea, în urma lucrărilor la Autostrada A0. Impresionează diversitatea fragmentelor ceramice prin compoziția și culoarea pastei, de la roșu-cărmăzios până la cenușiu-negricesc, formele vaselor, dar mai ales geometria decorării lor cu linii incizate paralele sau vălurite etc. Pe lângă acestea, am identificat și alte obiecte cum ar fi fragmentele de silex (cremene), ceea ce ne duce cu gândul la urmele unei așezări vechi. Dar despre vechimea și importanța istorică a acestor fragmente așteptăm evaluarea specialiștilor. Localitatea Afumați este cunoscută cu numeroase vestigii istorice, aceasta fiind multă vreme moșie și reședință domnească. Cu ocazia diverselor lucrări de infrastructură sau de construcții private, care presupun săpături și decopertări de sol, pot ieși la iveală diverse artefacte care au aparținut unor populații din trecut. Acest aspect nu este valabil doar la Afumați sau la Brănești de exemplu, ci în mai toate localitățile ilfovene. Este important ca acestea să fie evaluate de specialiști. În felul acesta ele pot contribui la completarea istoriei acestor locuri. Cu această ocazie voi propune autorităților locale de la Afumați realizarea unui demers de educație pentru patrimoniul arheologic în rândul tinerilor și al comunității, prin care piesele să fie prezentate, explicate și valorizate educativ pe plan local, în rândul comunității. Deoarece există un fond arheologic important, o reconstituire integrală a vaselor pe baza fragmentelor, expunerea acestora în cadrul unei expoziții sau într-un viitor muzeu local, pot fi obiective care ar putea fi puse în practică în cadrul acestui demers. Cu siguranță nu sunt primul și nici ultimul care în mod întâmplător a identificat obiecte care prin aspectul lor amintesc de vremuri mai îndepărtate. Este important ca aceste urme să fie cunoscute de specialiști. Cele care se dovedesc a avea valoare istorică pot contribui la completarea remarcabilei istorii a acestor locuri. Invit pe toți cei care întâlnesc întâmplător astfel de obiecte străvechi să le facă cunoscute. Sunt situații prin care astfel de urme, care pot avea însemnătate istorică, din neștiință și ignorare, se pierd. ■

prof. Marius Ovidiu SEBE

Atelier dacic de fierar, descoperit la Cățelu-Glina

George V. GRIGORE

Arta fierăriei, dăruită oamenilor de zeul Vulcan, și-a găsit loc printre multiplele preocupări ale geto-dacilor. Fără temutele săbii dacice (Falx Dacica) și fără săgeți, sulițe, cuțițe, scuturi, armuri, cămăși de zale, probabil că nu ar fi putut ține piept marelui „miriapod” militar al Imperiului Roman. În afara complexului de cetăți regale din munții Orăștiei, ateliere de făurărie s-au mai descoperit la Cățelu Nou (jud. Ilfov), Poiana, la Bâta Doamnei (județul Neamț), Ocnița (județul Vâlcea) și Răcățău (județul Bacău) etc. Cel mai aproape de noi este atelierul de fierar dacic de la Cățelu-Glina. La sfârșitul secolului al XIX-lea satul făcea parte din comuna Dudești-Cioplea, având 259 de locuitori. În sat funcționau o școală cu 16 elevi și o biserică ortodoxă. De-a lungul perioadei interbelice, situația s-a păstrat dar, odată cu creșterea și extinderea orașului București, comuna Dudești-Cioplea a fost în cele din urmă desființată, satele sale (Vitan, Bârzești, Dudești, Cioplea, Văcărești) fiind incluse în oraș. Cățelu a rămas singurul sat din Dudești-Cioplea, fiind inclus din 1968 în comuna Glina. Terasa înaltă a Dâmboviței de aici a fost locuită din cele mai îndepărtate

timpuri. Pe movila de la Glina s-au descoperit pentru prima oară vestigiile unei culturi materiale datând din epoca bronzului, cca. 1700 î.Hr., și care din acest motiv a fost desemnată cu numele de „Cultura Glina III”. Creatorii acestei civilizații, identificați și în alte părți ale țării (Dealul Melcilor Brașov și în anumite zone din Oltenia) se ocupau cu agricultura, creșterea vitelor și foloseau unelte și arme din bronz. Prima atestare scrisă a numelui „Glina” cunoscută până astăzi se găsește într-un document emis de Petru Vodă cel Tânăr în 1563, prin care se întărea dreptul unui fiu al lui Pădure Logofăt, asupra unui ogor în Glina. La sfârșitul secolului al XVI-lea, satul, la fel ca și alte așezări învecinate, erau închinat Mănăstirii Plumbuita. Un secol mai târziu, în vremea lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714), documentele amintesc de Radu Logofătul Glineanu. În anii 1980-1990 a fost construită autostrada A2 București-Constanța care își are punctul de început chiar lângă satul Cățelu, loc cu vechi rezonanțe dacice. În ultimele decenii ale secolului trecut, aria cercetărilor arheologice* privind antichitățile getice din Câmpia Română s-a extins simțitor, marcându-se totodată noi puncte pe harta acestei zone geografice. Cercetările arheologice au avut loc pe teritoriul Bucureștilor de la Bucur, Radu Vodă, Mihai Vodă, Dămăroaia, până la așezările Cățelu-Nou, Pantelimon, Tânganu, Popești-Leordeni, Bragadiru, Cernica, Dudești, Giulești, Tei, Bucureștii-Noi, demonstrând că în arealul pe care s-a edificat Capitala țării a existat și o puternică vatră de civilizație geto-dacă, amplificând totodată cunoștințele despre populația autohtonă din zona respectivă. ■

* Preda, Florentina - Aportul arheologilor și istoricilor bucureșteni la cunoașterea civilizației geto-dacilor din Câmpia Română, în Cercetări Arheologice în București, volumul III, 1981, coordonatori Petre Dache, Panait I. Panait, Muzeul de Istorie al Municipiului București

Foto: Fierărie dacică (Ilustrație de Cătălin Drăghici), sursă <http://historia.ro>

Rețeaua Fetelor Neînfricate, un proiect dezvoltarea încrederii, curajului și a solidarității adolescentelor din Ilfov

prof. consilier **Emilia BARBU**, CJRAE Ilfov
Horiana Arghira PETRESCU, bibliotecar CCD Ilfov

Stim cu toții cât de greu este să ne conectăm cu noua generație de elevi. Am aflat ce sechele a lăsat pandemia, în sensul că acești copii care astăzi sunt elevi de clasele a VII-a și a VIII-a au prins liber la internet, liber la rețele când aveau o vârstă fragedă, o vârstă la erau prea cruzi, mult prea vulnerabili. Așadar, ceea ce atunci a fost o decizie motivată de faptul că nu se putea ieși (la propriu) din casă, s-a dovedit o greșeală, iar efectul efectului acelei permisivității de a „sta” unde și cât voiau „pe telefon” se vede acum. Adeseori, cei care lucrează cu copiii aparținând segmentului de vârstă 10-16 ani se confruntă cu un anumit comportament: ezitant, evaziv, șovăielnic, când este vorba ca acești adolescenți să facă față unor provocări precum bullying-ciberbullying, relațiile toxice, depresie-anxietate, lipsa empatiei, neîncredere, lipsa stimei de sine. Printre problemele identificate, în directă legătură cu efectul crizei prin care au fost nevoiți să treacă din cauza pandemiei, se numără și: sedentarismul, lipsa acută a mișcării în aer liber și a sportului constant, practicat de plăcere. Ne aflăm în 2026, într-o lume în continuă schimbare, în care provocările sunt tot mai diverse și, se dovedește pe deplin actual sfatul unui mare înțelept: „Nu este de folos să pregătim calea pentru copii, ci să-i pregătim pe copiii noștri pentru calea ce o vor avea de urmat” (Solomon). În acest sens, a devenit o permanență preocuparea pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor, care să urmărească atât comportamentul acestora, face to face, cât și cel în online, îngrijind, nu doar aspectele care țin de performanțele cognitive, cât și cele sau, mai ales, nevoile afective. Astfel, în perioada septembrie 2025-martie 2026, Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Ilfov (CJRAE Ilfov) și Casa Corpului Didactic Ilfov (CCD Ilfov) au dus la îndeplinire un parteneriat de succes cu Fundația

Progress la Școala Gimnazială Nr. 1 Petrăchioaia. În această școală au avut loc, de la începutul anului școlar curent, activități educative desfășurate în cadrul proiectului „Rețeaua Fetelor Neînfricate”, inițiat de Fundația Progress. „Rețeaua Fetelor Neînfricate” este unul din proiectele prin care fundația și-a propus să ajute adolescentele din zone defavorizate. Proiectul promovează ideea că educația nu înseamnă doar acumularea de cunoștințe, ci și formarea caracterului și dezvoltarea abilităților de viață. Prin crearea la nivelul școlii a Clubului Fetelor Neînfricate, în care elevele între 10-14 ani s-au putut înscrie, cu acordul părinților și cu respectarea normelor GDPR, s-au desfășurat activități educative, conform unui program aprobat de direcțiunea școlii, în afara orelor de curs, în special sâmbăta, în diferite zone ale școlii (biblioteca, sala de sport, sala de festivități, curte/grădina școlii). Prin acest program, elevele au fost încurajate să își descopere punctele forte, să își depășească temerile și să își dezvolte curajul de a-și urma propriile visuri. Au fost abordate teme precum bullying-ul la adolescenți, traficul de persoane, cum recunoaștem și cum gestionăm relațiile toxice și abuzul în relații, wellbeing – anxietatea la adolescente, comunicarea asertivă, fake news și fact-checking – noțiuni de media literacy și gândire critică, rolul mișcării și al sportului în dezvoltarea fizică și psihică în adolescență, identitate și egalitate de gen, cetățenie activă. Elevele au fost implicate în exerciții care să le stimuleze creativitatea și spiritul de inițiativă. Lucrând în echipe, ele au învățat să își exprime opiniile, să-și asculte punctele de vedere și să găsească împreună soluții la diverse situații. Un element central al activităților l-a constituit crearea unui spațiu sigur și prietenos în care participantele să se simtă ascultate și încurajate. Biblioteca școlară poate fi un astfel de spațiu, dacă este puternic valorificat în interiorul școlii. În acest cadru, participantele, „neînfricatele” au găsit surse de inspirație, de putere, de la personaje legendare, femei cu un parcurs de viață exemplar, pus în slujba binelui și a progresului. Pornind de la cărțile recomandate Malala (Malala Yousafzai), *Povești de seară pentru fete rebele* (Elena Favilli, Francesca Cavallo), *10 lucruri de care au nevoie fetele să crească puternice* (Steve Biddulph), precum și în urma vizionării podcasturilor, a materialelor video furnizate pe canalul youtube al Fundației Progress, fetele au discutat despre valori fundamentale precum curajul, empatia, responsabilitatea și solidaritatea.

Ca mod de lucru, munca în echipă a caracterizat acest proiect, astfel că subsemnatele, facilitatoarele desemnate de CJRAE IF și CCD If, au făcut echipă bună cu cadrele didactice din școala gazdă - prof. Cornelia Elena Stoica, prof. consilier psihopedagog Alexia Sabina Nică și prof. de socio-umane Mimi Ionel Cojoacă, directorul școlii. În concluzie, putem spune că fetelor neînfricate din Școala Gimnazială Nr. 1 Petrăchioaia li s-a oferit oportunitatea de a afla lucruri absolut importante pentru tot restul vieții, nu doar pentru școală, note, examene etc., în așa fel încât să devină încrezătoare în ele, responsabile pentru viața lor și pregătite să își asume un rol de succes în lume și societate. Așadar, dacă gândim împreună la problemele comune, punând laolaltă resursele și mijloacele materiale și umane, putem ajunge la rezolvări eficiente, care să genereze progres pentru toți. „Rețeaua Fetelor Neînfricate” de la Școala Gimnazială Nr. 1 Petrăchioaia rămâne un exemplu de bună practică în educație, demonstrând că, prin colaborare, implicare și încredere se pot construi experiențe educative valoroase care pot deveni sustenabile prin relevanță, putându-se replica în viitor și pentru alte școli și alți copii din județul Ilfov. ■

Educație modernă și incluziune prin ERASMUS+: experiență valoroasă pentru profesorii ilfoveni în Turcia

prof. **Mariana Marcela LISCAN**, Director CCD Ilfov,
 prof. Metodist **Simona LUCA**, prof. dr. **Valentin CREȚU**

In perioada 9-13 martie 2026, un grup de 12 cadre didactice din județul Ilfov a participat la o mobilitate internațională ERASMUS, desfășurată în Konya, Turcia, sub titlul „ICT for students inclusion / Methods and techniques for inclusive education and reduce early school leaving”, participând la curs de formare și la un job shadowing în cadrul proiectului Nr. 2025-1-RO01-KA121-SCH-000337030. Activitatea a fost organizată de Casa Corpului Didactic Ilfov, în cadrul Acreditării Erasmus+ Nr. 2021-1-RO01-KA120-SCH-000047215, fiind coordonată de director prof. Mariana Marcela Liscan și responsabilul de proiect prof. metodist Simona Gabriela Luca. Mobilitatea a inclus două componente principale: un curs de formare dedicat utilizării tehnologiei digitale în educația incluzivă și o activitate de tip job shadowing, centrată pe observarea

directă a practicilor educaționale din sistemul turcesc. Programul s-a desfășurat sub egida ARAXA EDU. Pe parcursul celor cinci zile, participanții au fost implicați într-o varietate de activități interactive și aplicative. Temele abordate au vizat integrarea instrumentelor digitale în procesul de predare-

învățare, utilizarea metodelor moderne precum Flipped Classroom și Mastery Learning, precum și dezvoltarea proiectelor educaționale de tip STEAM. Cadrele didactice au creat materiale multimedia, lecții interactive și infografice, dobândind competențe esențiale pentru adaptarea educației la cerințele actuale. Un accent deosebit a fost pus pe educația incluzivă, fiind explorate metode și tehnici menite să sprijine diversitatea elevilor și să reducă riscul de abandon școlar. De asemenea, participanții au învățat să utilizeze platforme de e-learning și rețele sociale în scop educațional, contribuind la dezvoltarea unor comunități de învățare colaborative. Componenta de job shadowing a oferit profesorilor oportunitatea de a observa direct activitatea din școlile turcești, de a participa la ore și de a interacționa cu profesori și elevi. Schimbul de bune practici și dialogul intercultural au contribuit la o mai bună înțelegere a diversității educaționale și la identificarea

unor noi perspective didactice. Pe lângă dimensiunea profesională, mobilitatea a avut și o importantă componentă culturală. Participanții au descoperit tradițiile și valorile orașului Konya, un spațiu cu o istorie bogată, consolidându-și astfel spiritul european și deschiderea către colaborare internațională. Impactul acestei experiențe se reflectă în modernizarea practicilor didactice, creșterea motivației elevilor și adaptarea procesului educațional la nevoile individuale ale acestora. Competențele dobândite vor fi valorificate prin organizarea de ateliere, prezentări în cadrul consiliilor profesionale și integrarea metodelor inovatoare în activitatea curentă. Participanții consideră această mobilitate o experiență deosebit de valoroasă, care a contribuit atât la dezvoltarea profesională, cât și la consolidarea unei viziuni moderne asupra educației. Prin astfel de inițiative, școala românească face pași importanți spre un sistem educațional incluziv, digitalizat și adaptat provocărilor contemporane. ■

Pagină coordonată de prof. Mariana-Marcela LISCAN, director al CCD Ilfov